

OPUSZENIE (4) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg N opuszenie (3); -é (1), -(e) (2). ◊ A opuszeni(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Wzdęcie, spowodowana procesem chorobowym obecność powietrza w jamach ciała, pod skórą albo w tkance łącznej (4) : A iefli w nim [żołądku] opufzenie/ dobrze iefth przeciw iemu bányki ftáwiác ále nie śiekác: miernie ieść y pić/ á częfto fye morzyć łacwiey fye nápráwi. *SienLek* 96v; Warz páłternak w dwoiey wodzie/ á dwoię odlawfzy w trzećią wodę przyłoż Sályty/ Koryándrowego źiela/ [...] iedz to á porużyć miefyęcne pławy y opufzenieć przeminie/ y żywoth ci fklęśnie. *SienLek* 110; Opufzenie żołądká álbo wnątrzą [!] *SienLek* S[ss]3v, 97.

Synonimy: nadęcie, nadętość, napuchnienie, opuchlina, opuchłość, opuchnienie, spuchlina.

Cf **OPUSZEĆ**